

Ο εμβολιασμός του πεύκου από τον Μελισσοκομικό Συνεταιρισμό Αρναίας τον Απρίλιο του 1989

(του Προέδρου του Μελισσοκομικού Συνεταιρισμού Αρναίας, Αγγελου Ρεπάνη.
Μελισσοκομική Επιθεώρηση, Μάρτιος 1993)

Η μελισσοκομία στην Αρναία ασκείται από τα πανάρχαια χρόνια. Υπήρχε πάντα. Κανείς δεν θυμάται την Αρναία χωρίς μελισσοκομία. Η άσκησή της γίνεται απ' όλη την οικογένεια. Εμείς κάνουμε εκτατική μελισσοκομία και χρειάζονται πολλά χέρια, μόνο έτσι, οικογενειακά, μπορούμε να τα βγάλουμε πέρα. Οι νέοι άνθρωποι, τα παιδιά μας δηλ. παρ' ό,τι βοηθούν στην οικογενειακή αυτή δραστηριότητα δεν ακολουθούν την μελισσοκομία σαν επάγγελμα. Γιατί ασφαλώς βλέπουν και ζουν το γεγονός ότι κι εμείς οι γονείς παρ' όλο τον κόπο που κάνουμε, για να τα βγάλουμε πέρα οικονομικά, πρέπει να κάνουμε και κάτι άλλο παράλληλα. Η μελισσοκομία δεν μπορεί με τα σημερινά δεδομένα να καλύψει τα στοιχειώδη έξοδα μιας οικογένειας.

Η διάθεση της παραγωγής, το μεγαλύτερο πρόβλημα

Παρ' όλα τα προβλήματα που έχουμε με τα μελίσσια μας (αρρώστιες κλπ.) κατορθώνουμε να παράγουμε μέλι. (Η κύρια παραγωγή μας είναι το πευκόμελο). Όμως τι να το κάνουμε; Μεγάλες ποσότητες μελιού δεν μπορούν να δοθούν στη λιανική όπου η τιμή είναι καλή, κι έτσι τα μέλια μας μένουν στις αποθήκες, αφού ούτε στην Κοινοπραξία τα δίνουμε γιατί δεν πληρωθήκαμε τα περσινά. Η προκαταβολή φέτος (1991) από την Κοινοπραξία είναι 200 δρχ. κατά κιλό. Η αγωνία όλων εδώ είναι τί θα γίνει με την παραγωγή μας, τί θα κάνουν τα παιδιά μας; Θα βρεθούν τελικά με μια κάρτα ανεργίας στο χέρι σε κάποιο υπουργείο; Θα σβήσει η μελισσοκομία στην Αρναία, που είναι η μάνα της μέλισσας; Θα σβήσει η μελισσοκομία στην Ελλάδα; Που πάει το πράγμα; Προσπαθούμε να λύσουμε το πρόβλημα κυρίως με προσωπικές παραστάσεις. Επισκευθήκαμε τον Υπουργό Μακεδονίας - Θράκης για την προμολόγηση των 100 δρχ. Την 1η Απριλίου 1992 πήγαμε στην Αθήνα μαζί με τον πρόεδρο της Κοινοπραξίας κ. Βασ. Σταμπουλή και τον πρόεδρο του Μελισσοκομικού Συνεταιρισμού Νικήτης, κ. Αχιλλέα Παπαστεργίου, για να συναντήσουμε τον υπουργό Εθνικής Οικονομίας κ. Μάνο. Αναφέρω εδώ ότι μαζί μας ήταν ο υπουργός Μακεδονίας - Θράκης κ. Χατζηνικολάου, αποδεικνύοντας έτσι την αμέριστη συμπαράστασή του στο πρόβλημα μας' όπως και επτά βουλευτές μας απ' όλα τα κόμματα. Τελικά συναντηθήκαμε με τον υφυπουργό. Όμως δεν υπήρξε κανένα θετικό αποτέλεσμα. Η μελισσοκομία είναι παρατημένη. Κάποτε είχαμε κάποιες επιδοτήσεις. Μερικά χρόνια πριν, το 1980-81 και 1982 δόθηκε ζάχαρη για τροφοδότηση, μετά κόπηκε, γιατί είναι και αυτό ένα βασικό αίτημά μας, ιδιαίτερα τώρα που η τιμή της ζάχαρης είναι ψηλή. Πιστεύω ότι ο έλεγχος είναι δυνατός, ώστε να μη γίνονται παραπράγους.

Ο Συνεταιρισμός

Ο συνεταιρισμός μας είναι ο παλαιότερος συνεταιρισμός μελισσοκόμων της Ελλάδας. Φέρει τον τίτλο "Αγροτικός Μελισσοκομικός Συνεταιρισμός Αρναίας Ο Άγιος Στέφανος». Στην Αρναία έχει καθιερωθεί ήδη από πολύ παλαιά η 2α Αυγούστου σαν γιορτή των μελισσοκόμων. Την ημέρα αυτή μεταφέρονται τα λείψανα του Αγίου από το Άγιον Όρος στην Αρναία. Ο συνεταιρισμός μας έχει περίπου 75 μέλη. Ο συνολικός αριθμός μελισσιών σε ευρωπαϊκές κυψέλες και κοφίνια ανέρχεται στις 18.000 περίπου. Διαθέτει μύλο για άχνη ζάχαρη και ζυμωτήριο για την παρασκευή

ζαχαροζύμαρο. Έτσι ο κάθε μελισσοκόμος, μέλος - του συνεταιρισμού, έχει την δυνατότητα να παρασκευάζει μόνος του, με τα δικά του υλικά, - το ζαχαροζύμαρο για τα μελίσινα του. Στην Αρναία παρασκευάζουμε από τα απολεπίσματα των κηρηθρών την "μοντοβίνα», ένα είδος τσίπουρου, με διπλή απόσταξη, προστίθεται δε γλυκάνισσος και μαστίχα. Παλαιότερα όταν είχαμε κοφίνια περισσότερα απ' ό τι σήμερα, είχαμε ανάλογα και μεγαλύτερη παραγωγή. Σήμερα κάθε μελισσοκόμος φτιάχνει γύρω στα 40 με 60 κιλά μοντοβίνα.

Ο εμβολιασμός του πεύκου: το μεγαλύτερο έργο της ζωή μου και του συνεταιρισμού μας

Η ανεύρεση και η δημιουργία νέων περιοχών βόσκησης των μελισσιών πρέπει να είναι από τις πρώτες δραστηριότητες των μελισσοκόμων γιατί παρατηρείται μείωση τέτοιων περιοχών για πολλούς λόγους. Το μεγαλύτερο έργο της ζωής μου και φαντάζομαι και του συνεταιρισμού μας είναι ο εμβολιασμός του πεύκου με τον εργάτη που έγινε σε μια περιοχή 5000 στρεμμάτων μεταξύ των χωριών Ολυμπιάδος - Ιερισσού - Στρατονίου και Γοματίου. Αυτό ήταν αίτημα των μελισσοκόμων συνεταιριών από παλαιότερα. Η πρώτη προσπάθεια έγινε το 1987 από μέλη του συνεταιρισμού χωρίς καμιά οικονομική βοήθεια. Συμπαράσταση είχαμε μόνο από το δασαρχείο, το οποίο μας έδωσε άδεια να πάρουμε τον εργάτη. Το 1988 έγινε το πρώτο δοκιμαστικό, με εργάτη που συλλέχθει στη Θάσο.

Η οικονομική βοήθεια ήταν 150:000 δρχ. που πήραμε μέσω της Κοινοπραξίας μας από κάποιο πρόγραμμα της ΕΟΚ.

Το 1988 στις 11 Απριλίου, στα πλαίσια της επετείου του Κιλελέρ βραβεύονταν οι δραστηριότητες Κοινοτήτων και συνεταιρισμών. Ο συνεταιρισμός μας βραβεύτηκε τη χρονιά αυτή ακριβώς γι' αυτήν την προσπάθεια από τον τότε πρωθυπουργό κ. Α. Παπανδρέου.

Με μεγάλη προσπάθεια κι επιμονή δική μου πέτυχα συνάντηση μικρής διάρκειας με τον Πρωθυπουργό για να του εξηγήσω τι ακριβώς βράβευε στο πρόσωπό μου. Μου υποσχέθηκε την συμπαράστασή του καθώς και την συμπαράσταση του υπουργού Γεωργίας που ήταν παρών στη συνάντηση.

Τον Απρίλιο του 1989, ένα χρόνο αργότερα, επισκέφθηκα, για το συγκεκριμένο αυτόν σκοπό, το Υπουργείο Γεωργίας και πήρα τη βοήθεια των 5.000.000 δρχ. Ο εμβολιασμός του πεύκου έγινε από τους μελισσοκόμους του συνεταιρισμού μας κατά το καλύτερο δυνατό τρόπο. Ο εργάτης συλλέχθηκε από τη Θάσο, Κασσάνδρα και Σιθωνία. Τον Απρίλιο του 1989 έγινε το σημαντικότερο και αποφασιστικότερο τμήμα του έργου. Σ' αυτό πήραν μέρος 48 μέλη. του συνεταιρισμού με 22 φορτηγά αυτοκίνητο. Έτσι εμβολιάστηκαν τα 5000 στρέμματα πεύκης στην περιοχή που προαναφέρθηκε.

Έκτοτε έχουν γίνει συμπληρωματικοί εμβολιασμοί το 1990, 1991 και 1992. Έχει εγκριθεί κάποιο ποσό και για το 1993.

Ήδη φάνηκαν τα πρώτα αποτελέσματα. Από πέρυσι, το 1991 υπάρχει μελιτοέκκριση σε μικρό βέβαια βαθμό και παρατηρούμε ότι η αυτομόλυνση του πεύκου συνεχίζεται. Έτσι σε λίγα χρόνια θα έχουμε εμείς από την Αρναία, αλλά και άλλοι μελισσοκόμοι, ακόμη μια πηγή συλλογής μελιού. Δεν είναι εγωϊστικό, αλλά πιστεύω ότι είναι ένα πρωτοποριακό κοινωφελές έργο και πρέπει να βρει μιμητές και σ' άλλες περιοχές της Ελλάδας.

Η πολιτεία πρέπει να βοηθήσει σημαντικά την προσπάθεια αυτή, όπου κι αν γίνει και θέλω να τονίσω εδώ ότι η βοήθεια αυτή πρέπει να δίνεται με περισσότερη ευκολία απ' ό τι έγινε με τη δική μας περίπτωση. Πιστεύω ότι αν εμβολιαστούν κι άλλα πευκοδάση στην Ελλάδα με την συμπαράσταση της πολιτείας, τότε θα συμβάλει κι αυτή πρακτικά και ουϊγιαστικά στη μείωση του κόστους παραγωγής.

Οι συνεταιρείοι (τα μέλη των συνεταιρισμών) πρέπει να συμμετάσχουν όλοι και έμπρακτα στις προσπάθειες των συνεταιρισμών, γιατί ό τι κάνει ο συνεταιρισμός είναι για το καλό όλων .